

ὅλες τὲς γαζέτες ὅπου θέλει ἱμπορτάρει τὸ φόρτωμα πρὸς δώδεκα δουκάτα τῇ χιλιάδα ὥς ἄνωθεν, χωρὶς ἄλλες ἐξοδίες· εἰσὲ ντατζία ὑπόσχεται τὰ καλὰ του καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ρετζιπροκαμέντε ὁ ἄνωθεν πατρὸν Γιάννης διὰ τὸ ἀδεμπιμέντο ὥς ἄνωθεν εἰς μαρτυρίας.

† θοδωρῆς μουζάκης¹⁾ μαρτυρῶ

† ἀναστάσις ρουσίας μαρτυρῶ.

55.

Ἐξόφλησις τῆς 26 Φεβρουαρίου 1707. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:6λ. 6. σ. 66).

† 1707 adi 26 Febbrajo S. V. Zante il giorno d'oggi confessa s(igno)r Pietro Niclo, marito della signora Antonia Bozza²⁾, d'haver ricevuto da signor Georgio Piropulo³⁾ sive di piccoli cinque cento e novanta nove o 533 del signor Anastasio Piropulo figlio di detto s(igno)r Georgio per altrettante tenute dal signor Anastasio Tagliapiera⁴⁾ in Venetia e come la lettera di Cambio presentata il giorno d'hoggi negli atti miei di primo Febbrajo 1706 le dette lire furono scosse dal detto s(igno)r Tagliapiera dal 1 Maggio per li hospitali in pagamento della gracia tocata alla consorte di s(igno)r Niclo nominata sig(nor)a Antonia Bozza per maritarsi, havento inoltre scosso per intero di detta graria oltre le suddette lire N° 599, lire venti una, che furono applicate in spese per l'esatione di detta gratia, onde esso Niclo gli le bonifica a detto s(igno)r Tagliapiera e si chiama pagato e soddisfatto intieramente per essa grazia e di detta lettera di Cambio tanto per il pagamento stesso ecc.

† Zorzi Logotetti testifico

¹⁾ θοδωρῆς μουζάκης. Οἶκογ. Μουζάκη ἀναφέρεται τῷ 1511. Μουζάκης Γεώργιος στρατιώτης ἐκ Ναυπάκτου ἀφίκετο μετ' ἄλλων στρατιωτῶν εἰς Ζάκυνθον τῷ 1498 ταχθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βενετίας. Βλ. Κ. ΣΑΘΑ, Monumenta V, 17. Τούτῳ παρεχωρήθη ἐξοχικὴ τις τοποθεσία ὅπου μετὰ ταῦτα ἐκτίσθη τὸ χωρ. Μουζάκι. Πλείονα βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Λεξικὸν ἐν λ.

²⁾ Antonia Bozza Ἡ οἶκογ. προερχομένη ἐκ Κρήτης μαρτυρεῖται ἐν Ζακ. τῷ 1674. Ἐν ἔτει 1685 «ὁ Μάριος ὁ εὐγενὴς υἱὸς τοῦ ἐντημοτάτου αὐθέντη Μποτίζα καὶ τῆς εὐγενεστατῆς Κυρίας Πετῆρας Προτονοταροπούλας ἀπὸ τὸ Κάστρο τῆς Κρήτης ελαβε διὰ γυνέκα τὴν κυρίαν Αντώνια θυγατέρα του ποτε διδασκάλου Ζωγράφου Κωνσταντίνου Τζανε λεγομένου μπουναλῆ ἀπὸ τὸ ῥέθεμνος...» Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, Θωμᾶς Φλαγγίνης σ. 240.

³⁾ Georgio Piropulo. Ἡ οἶκογ. μαρτυρεῖται ἐν Ζακ., τῷ 1681, ἐκ Μεθώνης δὲ τῷ 1789.

⁴⁾ Anastasio Tagliapiera. Ἡ οἶκογ. ἀπαντᾷ τῷ 1506. Τ. Διονύσιος ἐγεννήθη τῷ 1777 καὶ ἐδιδάχθη Ἑλληνικά ἀπὸ τὸν Μαρτελάον. Μετέβη εἰς τὴν Γαλλίαν ἐσπούδασε ζωγραφικὴν καὶ ἱατρικὴν εἰτα ἐπανῆλθεν εἰς Ζάκυνθον τῷ 1814 καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἱατρὸς τοῦ Ἀλῆ πασᾶ. Ἐπανελθὼν εἰς Ζάκυνθον ἀπέθανε τῷ 1842. Ὁ Βιλαράς ἔγραψε τὰς «Τηγανίτας» τοῦ Ταγιαπιέρα, ὁ δὲ Σολωμὸς τὸν σατιροῖ εἰς «Ἱατροσυμβούλιον» ὥς ὁμιλοῦντα γαλλιστὶ «ὁ γιαιτρὸς ὁ Ταγιαπιέρας | μὰ τὸ ναῖς, ὅπου ἔναι τέρας». Ἐκαλεῖτο δὲ κοινῶς «στραβὸς» ὥς πάσχων τὸν ἓνα ὀφθαλμόν.

† Demetrio Pirri ¹⁾ testifico.

[Μετάφρασις ὑπὸ Λ. Χ. Ζώη]

† 1707 τῇ 26 Φεβρουαρίου ἔτος παλαιὸν Ζάκυνθος . . σήμερον ὁμολογεῖ ὁ κ. Πέτρος Νίκλος, σύζυγος τῆς κυρ Ἀντωνίας Μπότζα, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ κ. Γεωργίου Πυροπούλλου λίρας ἀπὸ τὰς μικρὰς (;) 599 καὶ 533 παρὰ τοῦ κ. Ἀναστασίου Πυροπούλλου, υἱοῦ τοῦ εἰρημένου κ. Γεωργίου, διὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν ληφθὲν παρὰ τοῦ κ. Ἀναστασίου Ταγιαπιέρα ἐν Βενετίᾳ καὶ ὥς ἡ συναλλαγματική, παρουσιασθεῖσα (καταχωρισθεῖσα) σήμερον εἰς τὰ πρακτικά μου τῆς 1 Φεβρ. 1706. Αἱ ἐν λόγῳ λίραι εἰσεπράχθησαν παρὰ τοῦ εἰρημένου κ. Ταγιαπιέρα ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου διὰ τὰ νοσοκομεῖα εἰς πληρωμὴν δωρεᾶς, ἀνηκούσης εἰς τὴν σύζυγον τοῦ κ. Νίκλου, ὀνόματι κυρ. Ἀντωνίαν Μπότζα, διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ, εἰσπραχθεισῶν πρὸς τούτοις δι' ὀλοκλήρωσιν τῆς αὐτῆς δωρεᾶς, πλὴν τῶν εἰρημένων 599 λιρῶν καὶ λιρῶν 21, κατατεθεισῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐν λόγῳ δωρεᾶς. Ὅθεν ὁ αὐτὸς Νίκλος τὰς ἐξοφλεῖ πρὸς τὸν εἰρημένον κ. Ταγιαπιέραν καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ εὐχαριστημένος καθ' ὀλοκληρίαν διὰ τὴν αὐτὴν δωρεάν καὶ τὴν εἰρημένην συναλλαγματικήν, ὥς πρὸς τὴν πληρωμὴν αὐτῆς.

Ἐγὼ ὁ γεώργιος Λογοθέτης μαρτυρῶ,

Δημήτριος Πυροῦς μαρτυρῶ.

56.

Ἀγροληψία τῆς 16 Ἰουλίου 1707. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 6. σ. 105).

† 1707 Ἰουλίου 16. Τὴν σήμερον ὁ σ(ινιὸ)ρ Προκόπις Νίκλος δίδει τοῦ παρόντος κ(υρίου) Δήμου Ρουμελιώτη τοῦ Θεοφίλου, κάτοικος εἰς τὴν κοντράδα τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης τοῦ παπᾶ Γριπάρη, εἰς ἀποκοπὴ ἓνα κομμάτι χωράφι [τὸ ὁποῖον] ἔτυχε νὰ ἔχη στοῦ Μανοῦ, τόπος βάκουος, βατζελίων τριῶν διὰ χρόνους δύο, πρώτους ἐρχομένους καὶ διὰ ἀποκοπὴ ἔμειναν ντακόρδο νὰ δίνη ὁ ἄνωθε Ρουμελιώτης πρὸς τὸν ἄνωθεν σ(ινιὸ)ρ Προκόπιν στᾶρι παστρικὸ τὸν χρόνον βατζέλια τρία κάθε τὸν μῆνα τὸν ἄλωνάριν καὶ ἰν κάζο καὶ δὲν δώση ποντουαλμέντε τὴν ἀποκοπὴν, νὰ τὸ πλερώνη στὰ καλύτερα πρέτζια, ὅπου θέλει τρέχει τότες. Ὑπόσχεται τὰ καλὰ του καὶ σωματικῶς διὰ τὴν κορρινσπονσιὸν τῆς ἀποκοπῆς καὶ ρετζιπροκαμέντε διὰ τὸ μαντενιμέντο τῆς παρούσης εἰς μαρτυρίας

† Μαρίνος ἱερ. ὁ λαμπυρόπουλος μαρτυρῶ.

¹⁾ *Demetrio Pirri*. Ἡ οἰκογένεια μαρτυρεῖται ἐν Ζακύνθῳ ἐξ Ἀθηνῶν, Θηβῶν καὶ Μάνης 1653. Ἐκ ταύτης ἔχομεν συμβολαιογράφους τοὺς *Γεώργιον* 1692 - 1737, *Στέφανον* 1739 - 1744, *Γεώργιον* 1751 - 1791. *Π. Δημήτριος* ὑπῆρξεν ἐκ τῶν λογίων Ζακυνθίων ἀκμάσας περὶ τὸ 1750, συγγράψας κανόνας, τροπάρια, ἀπολυτίκια ἁγίων καὶ ἐγκώμια ψαλλόμενα κατὰ τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Νέου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἀν. σ. 371. Λόγιος ὑπῆρξεν ἐπίσης καὶ ὁ *Π. Ἐμμανουήλ* ἀποθανὼν τῷ 1764.

